

hvad vi have hævdet og med Tal godtgjort, er dette, at Følgen ej alene vil blive en teknisk og kulturel Niveau-Sænkning for vort Erhverv, men tilmed en økonomisk Tilbagegang, som vil ramme de middelstore og smaa Bedrifter og derved atter i vidt Omfang den til Faget knyttede Arbejderbefolkning. Den ærede Ordfører for Folketingets Toldudvalg har vel i Tilslutning til Finansministeren fremført den Mening, at det ingenlunde er de smaa industridrivende, som have særlig Gavn af Toldbeskyttelsen. Faktum er imidlertid, at i vor Branche ere af de bestaaende 63 Virksomheder de 57 middelstore og smaa, og kun de 6 kunne betegnes som store — og dette endda kun efter vort lille Lands Maalestok. Naar nu Beskyttelsen paa alle Klædevarer til Herrebrug nedsættes med — ikke som den ærede Ordfører angiver: 15—20 pCt., men med 28 pCt., saa maa derved den hjemlige Fremstilling af Mellem-Kvaliteter og bedre, især mønstrede Varer, saa at sige helt indstilles eller opgives. Gennemgaaende vil, som alt i vort tidligere Andragende nævnt, det nuværende Produktions- og Salgsomraade blive 25—30 pCt. mindre end nu. Men dette vil atter nødvendigvis føre til, at der mellem de nu bestaaende Fabrikker vil opstaa en for de mindre ligefrem ødelæggende Konkurrence. Den rent instinktmæssige Lyst til at komme „de rige Fabrikkanter“ eller „Storindustrien“ til Livs vil saaledes aldrig kunne tilfredsstilles ved en slig Toldnedsættelse — man opnaar i Virkeligheden det stik modsatte! Overhovedet vil man neppe nogen Sinde ad denne Vej naa at kue „Kapitalen“, højst at fordrive den fra sit eget Land til Skade for dette og til Gavn for det konkurrerende Udland. Og det risikeres ligeledes, at ogsaa Intelligensen søger andetsteds hen til liden Baade for vor indenlandske Industris Fagdygtighed.

Dette fik nu endda være, saafremt der ved en slig Toldpolitik virkelig kunde opnaas noget for Menigmand, for det store Forbrug. Det er Hensynet hertil, der gaar som en rød Traad gennem den ærede Finansministers og Ordførers Betragtninger — „hvad bruges faktisk af de fattige her i Landet, hvad bruges af de velstillede“, det angiver den ærede Minister som sit Ledemotiv. Og den ærede Ordfører fastslaar ved Lovforslagets 2den Behandling, at det er „Forbrugerne“, hvem det gælder om at fri for at blive „urimeligt brandskattede“ — og han fastslaar, at der ikke af „den almindelige Forbruger“ bør kræves større „Ofre“ end, hvad der svarer til en Beskyttelse af 20—30 pCt. Særlig for Manufakturvare-Toldens Vedkommende er det „Vindingen for Befolkningen“, som han haaber og peger paa. Men at dette er et forfængeligt Haab for Klædevarers Vedkommende, kunde den ærede Ordfører have læst sig til i den ærede Finansministers Motiver, thi heri hedder det tydeligt nok: „Da de nugældende Toldsatser meget langt fra betyde en tilsvarende Forøgelse af Varernes Pris og navnlig som Regel ikke tilnærmelsesvis udnyttes for de fortrinnsvis af den mindre bemidlede Befolkning anvendte grove og groveste Klæde- og Hvergarnsstoffers Vedkommende, vil en endog betydelig Nedsættelse af Tolden for disse kun i forholdsvis ringe Grad komme det mere almindelige Forbrug til gode.“*)

Saaledes er da ogsaa, ubestridt fra alle Sider, det faktiske Forhold. Men dermed falder fra Finansministerens og Folketingsflertallets eget Standpunkt enhver rimelig Bevæggrund til at forringe Klædeindustriens Levedygtighed og beklippe dens Kaar fuldstændig bort. Naar det dog aabent indrømmes, at selv større Nedsættelser end de foreslaaede ikke i næneværdig Grad ville kunne billiggøre det almindelige Forbrug, er dermed ogsaa deres fuldstændige Hensigtsløshed fastslaet.

Den ærede Ordfører har angivet et „Niveau“, som det „med Hensyn til Beskyttelsessatserne“ er Folketingets „Mening at holde paa“. Dette „Niveau“ er, som nævnt, angivet til „en 20—30 pCt.“ eller, som det hedder i Tidenden Sp. 4269: „mellem 20 og 30 pCt. af den indførte Vares Værdi uførtoldet“. Hvis vi virkelig kunne faa en saadan Told paa de Fremmed-Varer, der importeres, af 20—30 pCt., ville vi for vort Vedkommende være tilfredse; men da maa ogsaa den nugældende Toldsats mindst bevares, saavel for Pos. 140 som for Pos. 141 (oprindelige Forslags Pos. 135 og 136). Ved den nu af Folketinget gennemførte Deling af den bestaaende Toldlovs Pos. 160 ville saa at sige alle Stoffer, der anvendes til Herretøj, falde ind under den laveste, for Fagets Trivsel helt uholdbare Toldsats. Som alt tidligere paa-

*) Der opnaas ikke en Gang noget for de bedrestillede. Den ærede Finansminister siger udtrykkeligt selv i sine Motiver: „for de finere og lette Varesorter spiller Toldnedsættelsen gennemgaaende en underordnet Rolle i Forhold til deres Værdi.“